

més

CORESPONSABILITAT TREBALL DIGNE

Les dones continuem sent quasi en exclusiva les responsables i encarregades directes de la cura dels fills i del treball domèstic, la qual cosa ens impedeix un accés al mercat de treball en igualtat de condicions que els homes, i això ens espenta a l'ocupació precària. L'origen d'aquest repartiment desigual està en la divisió sexual del treball, en el model: home sustentador, dona dedicada a la cura. Per això, malgrat que la nostra preparació acadèmica és major, la nostra progressiva incorporació al mercat laboral, la fem en desigualtat de condicions i arrosseguem aquestes diferències al llarg de tota la nostra vida. Nosaltres ens hem incorporat al món del treball remunerat, però els homes no ho han fet al del treball domèstic i de cura. Aquesta situació, lluny de millorar, s'agreuja amb les polítiques neoliberals que s'estan adoptant amb l'excusa de la crisi, i que segueixen perpetuant aquests rols.

- Les dones tenim més taxa d'inactivitat laboral i d'atur. El primer trimestre d'enguany la taxa d'atur femení és d'un 21,94 per cent, al costat del 20,76 per cent del masculí.
- El 40 per cent de les persones en atur són joves, i més de la meitat són dones amb formació bàsica o superior.
- Som les dones les que sol·licitem reduccions de jornada, permisos i excedències per poder compaginar tan bé com podem la criança i cura de les persones dependents amb el treball remunerat. Un 80 per cent dels contractes a temps parcial es concentren en la població femenina.
- A la Unió Europea la taxa d'ocupació de les dones es redueix en 15 punts quan són mares, mentre que en els homes augmenta en 6 punts. D'altra banda, dones amb una preparació acadèmica superior han d'abandonar el mercat laboral perquè no poden conciliar la criança amb el seu treball.
- Només un mínim percentatge dels permisos de maternitat són gaudits pels pares, el mateix passa amb les excedències per cura de familiar. Les retallades del govern de l'Estat han deixat ajornada l'ampliació del permís de paternitat a 30 dies, la qual cosa tampoc no ajuda a incentivar la coresponsabilitat en la criança de filles i fills.
- Les dones hem de treballar 418 dies enfront dels 365 que treballen els homes, per a poder percebre el mateix salari. En els dos últims anys a l'Estat espanyol, com a mitjana, els salaris dels homes han sigut un 25 per cent superiors als de les dones. Aquesta discriminació salarial incideix en les prestacions per atur i en les futures pensions.
- Només el 30 per cent de les dones arriba a el 100 per cent de la seua pensió. Una de cada quatre dones majors de 65 anys està sota el llindar de la pobresa.

COM AFECTEN LES DONES LES MESURES ADOPTADES PEL GOVERN ENFRONT DE LA CRISI?

Si les dones abans de la crisi ja estàvem en una situació de desavantatge, les mesures que s'estan adoptant pel Govern de l'Estat, les retallades en la despesa en serveis públics, la reforma laboral i l'acord econòmic i social, agreugen més les desigualtats de gènere en l'àmbit del treball assalariat, domèstic i reproductiu, ja que perpetua el repartiment desigual d'aquests. Estem veient que se suprimeixen línies de subvenció a programes d'igualtat, un pas arrere important, que va començar amb la supressió del Ministeri d'Igualtat a què es van sumar governs autonòmics amb l'excusa de reduir la despesa pública.

- Amb la modificació de la negociació col·lectiva s'acaba amb la garantia de la negociació i regulació de les condicions de treball. La necessitat d'un salari sotmet les dones a l'arbitrarietat de l'empresa, sense cap garantia.
- La falta d'inversió pública en escoles infantils de 0 a 3 anys o centres de dia fa que les dones tinguen més difícil conciliar la vida personal i la laboral. A més genera més atur, per raó de ser sectors feminitzats.
- La crisi està servint d'excusa per a no dedicar els recursos necessaris per al desenvolupament dels plans d'igualtat, tant en les empreses com en les administracions públiques. Sense els plans d'igualtat, les dones seguirem sent discriminades en l'àmbit laboral i es continuarà invisibilitzant la violència sexual en el treball.
- L'augment del còmput de jubilació de 15 a 25 anys és pitjor per a les dones, ja que tenim majors períodes d'inactivitat pels anys dedicats a la cura. L'extra de cotització de 9 mesos (fins a un màxim de 2 anys) per cada criatura no compensa els anys que les dones hi dediquem. Com que només s'aplica a les mares, continua perpetuant el rol de cuidadores de les dones, a més d'excloure les cures dedicades a les persones en situació de dependència.
- L'ampliació de l'edat de jubilació als 67 anys afecta la salut de les dones, a causa de les dobles i triples jornades realitzades al llarg de la vida laboral. En sectors especialment feminitzats com educació, sanitat, serveis socials o neteja, és complicat realitzar les mateixes funcions a mesura que es compleixen anys, pel desgast físic i psíquic.
- Un 51,38 per cent de les pensionistes ho és per un dret derivat, la majoria per viduïtat. A més, un 70,63 per cent de les persones que perceben pensions no contributives són dones. Aquestes pensions són encara inferiors en quantia a les de viduïtat.

Algunes de les mesures que s'han adoptat es volen justificar en part per la baixa natalitat i l'augment de l'esperança de vida de la població. No es vol escoltar les dones que demanem coresponsabilitat en la cura, que sabem que quan no hagen de renunciar a la vida professional per a ser mares, augmentarà la taxa de natalitat. Quant a l'esperança de vida, se'ns diu que les dones vivim més anys, però no es parla de les condicions de salut precària que arrosseguem per les dobles i triples jornades realitzades durant tota la nostra vida laboral. Pitjor salut i en molts casos pensions de misèria. És aquest el futur que volem?

HI HA ALTRES ALTERNATIVES PER A AFRONTAR LA CRISI

La igualtat de gènere és necessària per a reordenar l'economia i distribuir equitativament el treball i els recursos necessaris per a un desenvolupament sostenible. Aquells països on els organismes d'igualtat tenen un paper important són els millor posicionats econòmicament. No obstant això, els governs neoliberals fan l'orella sorda i només plantegen mesures que van en contra de la igualtat, en contra de les dones i els seus drets, aconseguits després d'anys de lluita feminista i obrera. Però quines són aquestes alternatives?:

- Coresponsabilitat en la criança i l'educació dels nostres fills i filles, perquè les empreses tinguen les mateixes obligacions amb nosaltres que amb els homes i no tinguen excuses per a discriminar-nos.
- Repartiment equitatiu del treball domèstic i de la cura de les persones en situació de dependència.
- Inversió en serveis públics com escoles infantils de 0 a 3 anys i centres d'atenció a persones dependents o centres de dia, perquè dones i homes puguem conciliar la vida personal i la laboral, i ajudar, a més, a la creació d'ocupació femenina.
- Racionalització dels horaris laborals i reducció de la jornada, passos imprescindibles per a conciliar l'àmbit públic i el privat, a més de contribuir al repartiment del treball remunerat en un moment en què les xifres de l'atur s'acosten als cinc milions de persones aturades.

Així mateix, ja que l'acord econòmic i social estableix que s'estudiarà la regulació del treball de les empleades de la llar i la seua adscripció al règim general de la Seguretat Social, com també la cotitularitat en les explotacions agrícoles d'ambdós cònjuges, considerem necessàries i urgents aquestes dues regulacions, perquè són dos sectors on les dones estan especialment discriminades i invisibilitzades.

Les dones volem tindre un treball digne i en igualtat de condicions respecte als homes. Les mesures adoptades no han fet més que agreujar més les desigualtats. Només amb el repartiment equitatiu del treball domèstic i de cura posarem fi a la divisió sexual del treball i les discriminacions històriques que patim les dones, tant en la vida laboral, com en la jubilació.

La societat hi eixirà guanyant. Perquè el potencial de les dones no es pot malbaratar com s'està fent ara. Invertir en igualtat és fer-lo en progrés i benestar. Per això, des de l'Àrea de la Dona d'Intersindical Valenciana reivindiquem **MÉS CORESPONSABILITAT, MÉS TREBALL DIGNE.**

